

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Qvaestio LVI. De prēceptis pertinentibus ad prudentiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

*In eo citato
in argum.*

liter opprimit rationem, ne prodeat in actu. In predictis autem virtutibus aliquis vius rationis est, licet inordinatus; unde prædicta virtus non oriuntur directe ex luxuria. Quod autem * Philosopher Venerem dolosam appellat, hoc dicitur secundum quandam similitudinem, in quantum, scilicet hominem subito surripit, sicut & in dolis agitur: non tamen per astutias, sed magis per violenter concupiscentias, & delectationis. Unde & subdit, quod Venus furatur intellectum multum sapientis.

*Lib. 4. Eth. c.
3. 10. 5.*

A D S E C V N D V M dicendum, quod ex insidijs agere, ad quandam pusillanimitatem pertinere videtur. Magnanimus enim in omnibus vult manifestus esse, vt * Philosopher dicit in 4. Ethico. & ideo quia superbia quamdam similitudinem magnanimitatis habet, vel fingit, inde est, quod non directe ex superbia huiusmodi virtus oriuntur, que videntur fraude, & dolo. Magis autem hoc pertinet ad avaritiam, que propriâ vilitatem querit, parvipendens excellentiam.

*Lib. 2. c. 4. de
cimando ad
f. 10. 6.*

A D T E R T I V M dicendum, quod ira habet subitum motum. Unde precipitanter agit, & absque con filio, quo videntur prædicta virtus, licet inordinate. Quod autem aliqui in insidijs virtutem ad cades aliorum, non punient ex ira, sed magis ex odio: quia iracundus appetit esse manifestus in nocendo, vt dicit * Philo in 2. Rhet.

Q V A E S T I O L V I .

*De preceptis pertinentibus ad prudentiam, in
duos articulos diuisa.*

DEINDE considerandum est de præceptis pertinentibus ad prudentiam.

ET CIRCA hoc queruntur duo.

¶ Primo, De præceptis pertinentibus ad prudentiam.

¶ Secundo, De præceptis pertinentibus ad virtutem oppositam.

A R T I C U L V S P R I M V S .

*Vtrum de prudentia fuerit dandum aliquod præceptum
inter præcepta decalogi.*

AD P R I M V M sic proceditur. Videtur, quod de prudentia fuerit datum aliquod præceptum inter præcepta decalogi. De principaliori, in virtute principaliora præcepta dari debent; sed priuipaliora præcepta legis sunt præcepta decalogi: cum ergo prudentia sit principalior inter virtutes morales, videatur quod de prudentia fuerit dandum aliquod præceptum inter præcepta decalogi.

¶ 2 Præt. In doctrina euangelii ea continetur lex maxima quantum ad præcepta decalogi: sed in doctrina euangelica datur præceptum de prudentia, vt Matt. 10. Estote prudentes sicut serpentes: ergo inter præcepta decalogi debuit præcipi actus prudentiae.

¶ 3 Præt. Alia documenta veteris testamenti ad præcepta decalogi ordinantur: unde & Malach. ultimo, dicitur. Memento legis Moysi serui mei, quia mandauit ei in Horeb: sed in alijs documentis veteris testamenti dantur præcepta de prudentia, sicut Proph. 3. Ne innitaris prudentie tua, & infra 4. c. Palpebra tua præcedat gressus tuos: ergo & in lege debuit aliquod præceptum de prudentia dari, & præcipue inter præcepta decalogi.

S E D C O N T R A R I V M patet enumeranti præcepta decalogi.

R E S P O N . Dicendum, quod sicut supra dictum est, cum de præceptis ageretur, præcepta decalogi si-

*F*cut data sunt omni populo, ita clementia, mutatione omnium, quasi ad naturam continentia. Precipue autem sunt de dilectione naturalis fines humanae vita, qui se hanc dicitur sicut principia naturaliter cognoscuntur, ut ex supra dictis patet. Prudentia circa finem, sed circa ea que sunt ad finem dictum est: & ideo non fuit convenienter cepta decalogi aliquod præceptum prudentiam pertinens directe, ad quam præcepta decalogi pertinent, secundum est directiua omnium virtutum, quae sunt ad finem.

A D P R I M V M ergo dicendum, quae sunt ad finem pertinentes directiua omnium virtutum, quae sunt ad finem.

A D S E C V N D V M dicendum, quae sunt ad finem pertinentes directiua omnium virtutum, quae sunt ad finem. Et prima, euangelica est doctrina perfectionis, quod in ipa perfecione instrueretur homo, quae pertinet ad rectitudinem mentis, sive sunt ea, quae sunt ad finem. Ergo pertinet in doctrina euangelica etiam de finem.

A D T E R T I V M dicendum, quae sunt ad finem pertinentes directiua omnium virtutum, quae sunt ad finem. Et tria veteris testamenti ordinantur, quae sunt ad finem: caligi, ut ad finem: ita etiam contineantur subiectiumentis documentis rectitudines mentis, sive sunt ea, quae sunt ad finem.

A R T I C U L V S L V I .

*Vtrum in veteri legi fuerint committentes
proposita de iustis, oppositis præceptis.*

AD SECUNDUM sic proceditur. Vnde in veteri legi fuerint inconvenientes pertinet, quae sunt ad finem pertinentes, non minus illud, quod in oppositione ad ipsa, sicut imprudentia, quia illa, que cum ipsa immunitate sicut astutia, & que ad ipsam pertinet, prohibetur in lege, dicitur. Leviticus 19. Non tollam lumen tuum proximo tuo & Deus te sat facculo tuo denera pondere, minime, & de illis iustis, que directe oppositione aliquæ præcepta prohibita sunt deinceps. ¶ 2 Præt. In multis alijs rebus postea remissionem, & uenditionem, inconvenientes in sola emptione, & uenititione, comedimus in solam remissionem, & uenititionem. ¶ 3 Præt. Eadem rō est præceptum, & prohibebit acutum iusti oppositum, quod non inconvenientur in lege præceptum, & opposita iustitia debuerunt in lege præceptum.

S E D C O N T R A R I V M patet per doctrinam.

R E S P O N . Dicendum, quod inveniuntur ad iustitiam maxime reficiuntur, deinceps, ut in alterius iustitiae, ut infra dicitur. Adiuvent ad executionem maxime communem, quæ est iustitia, ut * dictum est, dicitur. Adiuvent, ut præcepta prohibita sunt deinceps, astutia, & iniquitas, sicut cum dolo, & fraude aliquando ingerit, vel eius bona surripit.

A D P R I M V M ergo dicendum,

que directe opponuntur prudentiae manifesta con-
tractate, non ita pertinent ad iniustitiam, sicut ex-
equio astutia. Et ideo non ita prohibentur in lege, si
cuius & dolus, que ad iniustitiam pertinent.

AD SECUNDVM dicendum, quod omnis fraus, vel
dolus commissa in his, quae ad iniustitiam pertinet,
potest intelligi esse prohibita. Leuit. 19. in prohibi-
tione caluniae. Principice autem folet falso exercer-
tia & dolus in emptione, & venditione, secundum
illud Eccl. 26. Non iustificabitur capo a peccato la-
biorem. Propter hoc specialiter praeceptum prohi-
bitum datur in lege de fraude circa emptiones &
venditiones commissa.

AD TERTIVM dicendum, quod omnia precepta
de actibus iustitiae in lege data, pertinent ad execu-
tionem prudentiae: sicut & praecepta proibitia da-
ta de furto, calunnia, & fraudulenta venditione per-
tinent ad executionem astutiae.

Sed contra est, quod Isidorus dicit in eodem, quod ius di-
ctum est, quia est iustum: sed iu-
stum est obiectum iustitiae. Dicit enim Philosop. in Ethic. quod
omnes talen habitum volunt iu-
stitiam, a quo operatus iu-
storum sunt. ergo ius est obie-
ctum iustitiae.

RESPON. Dicendum, quod iu-
stitia proprium est inter alias vir-
tutes, ut ordinet hominem in his
qua sunt ad alterum. Importante-
num aequalitatem quandam ut ip-
sum nomen demonstrat. Dicun-
temur uulgariter ea qua adae-
quantur, iustitia: aequalitas autem
ad alterum est. Alio autem virtutis
perficit hominem solum in his,
qua ei conueniunt secundum se-
ipsum. Sic ergo illud, quod est re-
ctum in operibus aliarum virtutum,
ad quod tendit intentio vir-
tutis qua in proprium obiectu-
m est, non accipitur nisi per compara-
tionem ad agentem. Rectum uero,
quod est in opere iustitiae, etiam
praeter comparationem ad agentem,
constituitur per coparationem ad
alium. Illud. n. in opere nostro di-
citur esse iustum, quod responderet
secundum aliquam aequalitatem
alteri, pura, recompensatio merce-
dis debite pro seruicio impono.
Sic ergo iustum dicitur aliquid,
qua habens rectitudinem iustitiae,
ad quod terminatur actio iu-
stitiae, etiam non considerando qualiter
ab agente fiat: sed in aliis virtutibus
non determinatur aliquid
rectum, nisi secundum quod aliqua-
liter fiat ab agente. Et pro hoc
aliud est loqui de iusto, aliud
est loqui de executione, seu exhibiti-
one iusti. Nos loquimur de ipso iusto ab
soluto, quo scilicet constituitur in effe-
tu, & dictimus de commenfitatione ad
alterum obiectum uero, loquimur de
executione iusti. Creditor namque centu-
rum aureorum iustu est absolute, ut redan-
tar centrum aurei. An autem hic de-
bitor factus impotens

Ex super quies. quin-
quaginta septem
me articulum. pr-
mam.

IN hac quest. 7. in
cine quinta pars
hunc libri, tractans
de uirtute iustitiae
& extendit usque
ad questionem 12.

Ex super questionis
quinquaginta septem
me articulum. pr-
mam.

Verbi uirtutis
sunt quatuor. Primo
de iure: secundo, de ipsa iustitia: ter-
tiu, de iustitia: quartu, de iudicio.

CIRCA PRIMUM queruntur
quatuor.

Trimo, Vtrum ius sit obiectu
iustitiae.

Secondo, vtrum ius conuenienter di-
uidat ius naturale, & positivum:

Tertiu, Vtrum ius gentium sit
idem quod ius naturale.

Quarto, Vtrum ius dominati-
uum, & paternum debet specia-
liter distingui.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum ius sit obiectum iustitiae?

AD PRIMUM sic procedit.
Videtur, quod ius non sit ob-
iectum iustitiae. Dicit enim Celsius
suis iurisconsultis, quod ius, est
arts boni, & aquiars autem non
est obiectum iustitiae, sed p. se vir-
tus intellectualis. ergo ius non est
obiectum iustitiae.

Propter Lex, sicut Isidorus di-
cit in lib. Etymol. iuris est species:
lex autem non est obiectum iustitiae, sed magis prudentiae. unde
& Philo. legipositivum, part
prudentia ponit. ergo ius non est
obiectum iustitiae.

Propter iustitia principaliter subii-